Чуєш, кохана,— підношу я руки,
чуєш ти шелест їх...
Може, всі речі вчувають, як звуки,
жести самотніх таких?
Чуєш, кохана,— я вії склепляю,-
слух твій, як шум, це сприйма.
Чуєш, кохана,— їх знов розтуляю...
...але тебе тут нема.

Зримим відбитком найменший мій порух
лишить на тиші шовковій свій слід.
Далеч не стлумить в тужавих просто?рах,
як в сповитті, хвилювання моє.
Подих мій тужний хитає, колише
промені зір.
Пахощі п'ю, мов питво найміцніше,
що простягли його з далечі в тиші
ангелів руки.
Думаю тільки про тебе, але
не бачить тебе мій зір.

Переклад М. Бажана